

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 242.672 van 16 oktober 2018
in de zaak A. 223.063/IX-9129**

In zake : Julien VAN GEERTSOM
 die woonplaats kiest bij
 de Algemene Centrale der Openbare Diensten
 gevestigd te 1000 Brussel
 Fontainasplein 9-11
 en bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Ingrid Martens
 kantoor houdend te 9000 Gent
 Gustaaf Callierlaan 291

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Middenstand, Zelfstandigen, KMO's, Landbouw en
Maatschappelijke Integratie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Emmanuel Jacobowitz en Anthony Poppe
kantoor houdend te 1160 Brussel
Tedescolaan 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 6 september 2017, strekt tot de
nietigverklaring van de beslissing van de minister van Middenstand,
Zelfstandigen, KMO's, Landbouw en Maatschappelijke Integratie van 20 juli 2017
om geen gevolg te geven aan de vraag van Julien Van Geertsom om zijn mandaat
van voorzitter van de programmatorische federale overheidsdienst
Maatschappelijke Integratie, Armoedebestrijding en Sociale Economie na zijn
65ste verjaardag te verlengen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 240.269 van 21 december 2017 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing ingewilligd.

De verwerende partij heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Melissa Celis heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 8 oktober 2018.

Staatsraad Bruno Seutin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Ingrid Martens, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Emmanuel Jacobowitz, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Melissa Celis heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Bij koninklijk besluit van 4 april 2003 wordt verzoeker aangewezen als voorzitter van de programmatorische federale overheidsdienst Maatschappelijke Integratie, Armoedebestrijding en Sociale Economie (hierna: de POD Maatschappelijke Integratie) met ingang van 1 mei 2003.

3.2. Bij koninklijk besluit van 2 april 2009 wordt verzoeker aangewezen als houder van de managementfunctie ‘voorzitter’ voor een periode van zes jaar in de POD Maatschappelijke Integratie met ingang van 1 mei 2009.

3.3. Luidens het federale regeerakkoord van 10 oktober 2014 zullen er, wat de federale overheidsorganisatie betreft, structuurhervormingen ondernomen worden. Zo wordt wat de nieuwe structuur van de federale overheid betreft, onder meer voorzien in de opheffing van de programmatorische federale overheidsdiensten (hierna: POD’s).

3.4. Bij koninklijk besluit van 3 april 2015 wordt verzoeker opnieuw aangewezen als houder van de managementfunctie ‘voorzitter’ voor een periode van zes jaar in de POD Maatschappelijke Integratie met ingang van 1 mei 2015.

3.5. Tijdens de ministerraad van 3 juli 2015 wordt voorgesteld om een zestal trajecten uit te werken om snel en concreet “meer te doen met minder”. Deze zes trajecten fungeren als ‘pilotprojecten’ waarna andere verbetertrajecten van het overheidsapparaat op een gefaseerde manier aan bod zullen komen. Met betrekking tot de POD’s wordt voorgesteld dat de bevoegde regeringsleden ermee zouden worden belast om zo spoedig mogelijk een integratievoorstel aan de ministerraad voor te leggen.

3.6. Op 22 februari 2017 dient verzoeker bij de verwerende partij een aanvraag in tot verlenging van zijn mandaat na de leeftijd van 65 jaar, die hij op 17 januari 2018 zal hebben bereikt. Hij wijst in deze aanvraag op zijn ervaring en

kennis die hij graag zou aanwenden om bij te dragen aan de transformatie van de POD naar zijn toekomstige structuur.

3.7. Met een brief van 20 juli 2017 deelt de minister van Middenstand, Zelfstandigen, KMO's, Landbouw en Maatschappelijke Integratie (hierna: de bevoegde minister) zijn beslissing mee in verband met de vraag om verlenging van het mandaat van verzoeker. Deze luidt als volgt:

“Ik heb uw brief met de vraag om uw mandaat na uw 65ste verjaardag te verlengen in goede orde ontvangen.

Zoals u weet, voorziet het regeerakkoord dat de POD's, waaronder dus ook de POD Maatschappelijke Integratie, opgeheven zullen worden.

Gezien deze context, waarbij de POD Maatschappelijke Integratie zal ophouden te bestaan, moet ik u medelen dat het me niet opportuun lijkt om gevolg te geven aan uw vraag. In overeenstemming met artikel 20, § 1, 2° van het koninklijk besluit van 29 oktober 2001 betreffende de aanduiding en de uitoefening van managementfuncties in de federale overheidsdiensten zal uw mandaat dan ook eindigen wanneer u de leeftijd van 65 jaar hebt bereikt.

Ik wens u nu reeds te bedanken voor uw inzet en het werk dat u voor en met uw administratie verrichtte.”

Dat is de bestreden beslissing.

3.8. Bij ministerieel besluit van 26 januari 2018 wordt A.L. aangewezen als voorzitter *ad interim* van de POD Maatschappelijke Integratie met ingang van 1 februari 2018, tot de aanwervingsprocedure heeft geleid tot een aanstelling.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Exceptie

4. De verwerende partij werpt een exceptie van onontvankelijkheid van het beroep op, afgeleid uit het ontbreken van het rechtens vereiste belang in hoofde van verzoeker. Zij betoogt dat aangezien het belang als ontvankelijkheidsvereiste de openbare orde raakt, verzoeker dient aan te tonen in

welke mate hij een nadeel lijdt door de bestreden beslissing en welk voordeel een gebeurlijke vernietiging van de bestreden beslissing hem zou kunnen verschaffen.

De verwerende partij verwijst naar schorsingsarrest nr. 240.269 van 21 december 2017 waarin de Raad van State heeft overwogen dat verzoeker een nadeel heeft ondergaan doordat geen gevolg werd verleend aan zijn verzoek om zijn mandaat van voorzitter van de POD Maatschappelijke Integratie te verlengen en dat niet kan worden uitgesloten dat de bevoegde minister beslist om verzoekers mandaat alsnog met één jaar te verlengen. Volgens de verwerende partij zal de POD Maatschappelijke Integratie evenwel weldra worden opgeheven en heeft de bevoegde minister, aangezien aan verzoekers mandaat als voorzitter van deze POD van rechtswege een einde komt doordat hij in januari 2018 de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt, in het licht van de nakende opheffing van de POD beslist om de functie van voorzitter niet opnieuw in te vullen. Dat verzoekers mandaat alsnog met een jaar zou kunnen worden verlengd is volgens haar volstrekt hypothetisch. Er is geen enkele aanwijzing dat de minister een dergelijke beslissing zou nemen. Daarentegen is de opheffing van de POD uitdrukkelijk voorzien in het regeerakkoord van 10 oktober 2014. Een verlenging van verzoekers mandaat zou dan ook indruisen tegen de logica van het regeerakkoord. Een en ander blijkt ook uit de beslissing van de ministerraad van 3 juli 2015 waarin wordt gesteld dat een integratievoorstel met betrekking tot de POD's aan de ministerraad zal moeten worden voorgelegd. Verzoekers belang is dan ook louter hypothetisch en voldoet niet aan de vereisten van artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

5. In haar laatste memorie stelt de verwerende partij in verband met de aanwijzing van A.L. dat er geen aanwervingsprocedure gaande is met het oog op de eventuele aanstelling van een voorzitter van de POD Maatschappelijke Integratie en dat het geenszins de bedoeling is om verzoeker te vervangen. De omstandigheid dat A.L. tijdelijk is aangesteld als waarnemend voorzitter benadrukt volgens haar het tijdelijk karakter van de POD.

Voorts merkt de verwerende partij op dat verzoeker de beslissing van de minister van 26 januari 2018 om A.L. aan te stellen als waarnemend voorzitter van de POD Maatschappelijke Integratie, niet heeft aangevochten. Verzoeker was op de hoogte van de aanwijzing van A.L. Uit het verslag van de vergadering van het directiecomité van de POD van 29 januari 2018 blijkt immers dat verzoeker reeds vanaf die datum op de hoogte was van de aanstelling van A.L. Bovendien heeft de bevoegde minister verzoeker op 31 januari 2018 een kopie gestuurd van het ministerieel besluit houdende aanstelling van A.L. als waarnemend voorzitter van de POD. Verzoeker heeft echter verzuimd om die beslissing, waarbij een derde wordt aangesteld in de door hem geambieerde functie, aan te vechten. Thans is de beroepstermijn verstreken en is deze beslissing definitief geworden. Hieruit volgt dat de uitvoering van een eventueel vernietigingsarrest in de voorliggende zaak verzoeker niet meer het beoogde rechtsherstel kan verlenen.

Ten overvloede herinnert de verwerende partij ook eraan dat er thans geen enkele zekerheid bestaat over het voortbestaan van de POD Maatschappelijke Integratie gelet op de nakende opheffing ervan. Zij besluit dat verzoeker dan ook geen enkel belang heeft bij het voorliggende beroep.

Beoordeling

6. Artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de beroepen tot nietigverklaring voor de afdeling Bestuursrechtspraak kunnen worden gebracht door elke partij die doet blijken van een benadeling of een belang.

Een verzoekende partij beschikt over dit rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: zij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet haar een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe miniem ook.

7. In de mate dat de verwerende partij betwist dat de bestreden beslissing verzoeker een nadeel heeft berokkend en dat de nietigverklaring van de bestreden beslissing verzoeker een voordeel zou opleveren en zij hierbij erop wijst dat verzoekers mandaat niet werd verlengd in het licht van de nakende opheffing van de POD Maatschappelijke Integratie, herhaalt zij de exceptie zoals zij die heeft opgeworpen in de schorsingsprocedure en die in tussenarrest nr. 240.269 van 21 december 2017 als volgt is beoordeeld:

“5. Verzoeker heeft aan de verwerende partij gevraagd om zijn mandaat na het bereiken van de leeftijd van 65 jaar nog met één jaar te verlengen. De verwerende partij is echter niet ingegaan op die vraag. Het is dan ook duidelijk dat zij verzoeker een nadeel heeft berokkend door geen gevolg te geven aan zijn vraag om zijn mandaat te verlengen.

De verwerende partij kan evenmin worden bijgetreden waar zij opwerpt dat een eventuele schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verzoeker geen voordeel meer zou kunnen verschaffen. Het kan niet worden uitgesloten dat na een eventuele schorsing de bevoegde minister alsnog beslist het mandaat van verzoeker met één jaar te verlengen. Het argument van de verwerende partij van de nakende opheffing van de POD Maatschappelijke Integratie doet hieraan geen afbreuk. Het staat op dit ogenblik nog niet vast wanneer precies de opheffing van deze POD zal plaatsvinden. In haar uiteenzetting van haar exceptie en ook in haar repliek met betrekking tot de grondvoorwaarden voor het bevelen van de schorsing, blijft de verwerende partij zeer vaag over de mogelijke opheffing van deze POD. Zij beperkt zich tot uitlatingen als ‘weldra opgeheven’ en ‘nakende opheffing’ zonder daar verder concreet op in te gaan. Aldus maakt de verwerende partij nog niet aannemelijk dat deze opheffing nog zal plaatsgrijpen vóór het verstrijken van dat ene jaar waarvoor verzoeker de verlenging van zijn mandaat heeft gevraagd. Er bestaat aldus nog een reële mogelijkheid dat verzoeker nog steeds een voordeel kan halen uit een eventuele schorsing, namelijk toch nog een verlenging van zijn mandaat voor één jaar bekomen.

6. De door de verwerende partij opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid wegens gebrek aan belang dient te worden verworpen.”

Ook in het kader van de voorliggende annulatieprocedure blijft de verwerende partij zich beperken tot vage stellingen van een “nakende” opheffing van de POD Maatschappelijke Integratie, zonder dit concreet toe te lichten. Zij maakt nog steeds niet aannemelijk dat een dergelijke opheffing effectief zal plaatsvinden nog vóór het verstrijken van dat ene jaar waarvoor verzoeker de verlenging van zijn mandaat heeft gevraagd. Het louter herhalen van haar argumentatie uit de schorsingsprocedure, is niet van aard om de beoordeling

in het voornoemde schorsingsarrest van de door haar opgeworpen exceptie te weerleggen.

8. In zoverre de verwerende partij thans opwerpt dat verzoekers belang louter hypothetisch is doordat het voordeel bij een eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissing – namelijk de mogelijkheid dat verzoekers mandaat zou worden verlengd – puur hypothetisch is, verliest zij uit het oog dat met een nietigverklaring van een bestuurshandeling deze met terugwerkende kracht ongedaan wordt gemaakt tot op de dag waarop deze werd gesteld. Een vernietigingsarrest brengt met andere woorden de zaken weer in de toestand waarin ze zich bevonden juist vóór het nemen van de vernietigde beslissing, die geacht moet worden nooit te hebben bestaan. *In casu* heeft verzoeker een aanvraag ingediend om zijn mandaat na het bereiken van de leeftijd van 65 jaar te verlengen. Na een eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissing bestaat over deze aanvraag geen beslissing meer en zal de verwerende partij in het kader van het noodzakelijke rechtsherstel zich opnieuw dienen uit te spreken over die aanvraag, waarbij zij rekening zal moeten houden met de in het vernietigingsarrest vastgestelde onwettigheden. Alsdan bestaat de mogelijkheid dat de bevoegde minister verzoekers mandaat alsnog verlengt tot het einde ervan, per maximale periode van één jaar met toepassing van artikel 20, § 2, van het koninklijk besluit van 29 oktober 2001 ‘betreffende de aanduiding en de uitoefening van de managementfuncties in de federale overheidsdiensten en de programmatorische federale overheidsdiensten’ (hierna: het koninklijk besluit van 29 oktober 2001). Er kan dan ook niet worden betwist dat een eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissing verzoeker een voordeel zal verschaffen, namelijk de kans om zijn mandaat alsnog verlengd te zien. Verzoekers belang is dan ook niet louter hypothetisch.

9. Dat verzoeker het ministerieel besluit van 26 januari 2018 houdende de aanwijzing van A.L. als voorzitter *ad interim* van de POD Maatschappelijke Integratie met ingang van 1 februari 2018, niet met een annulatieberoep heeft aangevochten, is niet van aard om hem het belang bij het

voorliggende beroep te ontzeggen. Uit het voornoemde ministerieel besluit blijkt immers dat de aanstelling van A.L. gebeurd is op grond van artikel 20, § 4, van het koninklijk besluit van 29 oktober 2001 en tot de aanwervingsprocedure heeft geleid tot een aanstelling.

Voornoemd artikel 20, § 4, van het koninklijk besluit van 29 oktober 2001 luidt:

“De minister of de staatssecretaris kan voorzien in de tijdelijke vervanging van een houder van een managementfunctie, bij een definitief vacant verklaarde betrekking, door een andere houder van een management- of staffunctie of een rijksambtenaar van de klassen A4 of A5, ermee te belasten dat mandaat uit te oefenen, als de vervangingsprocedure ingezet werd, op een regelmatige wijze vervolgd wordt maar nog niet heeft geleid tot een aanstelling. Deze persoon maakt bij voorkeur deel uit van dezelfde federale overheidsdienst of dezelfde programmatorische federale overheidsdienst. In het geval van een managementfunctie -1, -2 of -3 kan alleen over de vervanging worden beslist door de Minister of de Staatssecretaris op voordracht van de voorzitter van het directiecomité of van de voorzitter.

De vervanger ontvangt gedurende deze vervanging een directiepremie van 735 euro voor de maximale duur van één jaar.

De directiepremie wordt maandelijks uitbetaald in dezelfde mate en tegen dezelfde voorwaarden als het loon.

Het bedrag van de premie wordt gekoppeld aan spilindex 138,01.”

De aanstelling van A.L. betreft dus een tijdelijke vervanging die eindigt wanneer iemand opnieuw in de functie wordt aangesteld. Welnu, wanneer na een eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissing de bevoegde minister zou beslissen om verzoekers mandaat met één jaar te verlengen, dan komt van rechtswege een einde aan de aanstelling van A.L. In die omstandigheden diende verzoeker het ministerieel besluit van 26 januari 2018 niet met een annulatieberoep te bestrijden om zijn belang bij het voorliggende beroep te behouden.

10. De exceptie wordt verworpen.

V. Onderzoek van het enige middel

Standpunt van de partijen

11. Verzoeker ontleent een enig middel aan de schending van de materiële motiveringsplicht.

Hij voert aan dat de houder van een managementfunctie die de leeftijd van 65 jaar bereikt tijdens dat mandaat overeenkomstig artikel 20, § 2, van het koninklijk besluit van 29 oktober 2001 kan vragen om zijn mandaat te verlengen, per maximale periode van één jaar. De minister kan weigeren om een dergelijke verlenging toe te staan, mits daarvoor deugdelijke motieven bestaan. *In casu* is de motivering van de bestreden beslissing evenwel niet deugdelijk. De opheffing van de POD Maatschappelijke Integratie is op dit ogenblik immers nog helemaal niet aan de orde. Uit geen enkel officieel document of besluit blijkt de opheffing van de POD. Het is niet omdat het regeerakkoord voorziet in de opheffing van de POD's dat de opheffing van de POD Maatschappelijke Integratie er nog deze legislatuur zal komen. Het regeerakkoord is immers een loutere intentieverklaring van de regering en nog geen besluit waarmee deze intentie ook effectief wordt uitgevoerd. Het is evengoed mogelijk dat deze intentie in de praktijk niet zal worden uitgevoerd. Zolang er geen officieel besluit is, is er geen officiële opheffing van de POD en kan dit dan ook niet als motief worden gebruikt om de verlenging van het mandaat te weigeren.

Daarbij komt, zo stelt verzoeker, dat bij koninklijk besluit van 3 april 2015 zijn mandaat nog werd verlengd voor een periode van zes jaar, met ingang van 1 mei 2015. Op dat ogenblik bestond het regeerakkoord – dat dateert van 10 oktober 2014 – reeds en vormde dit geen beletsel om zijn mandaat te verlengen. Aangezien er toen geen beletsel bestond om het mandaat te verlengen, moet worden aangenomen dat er ook thans geen beletsel bestaat, aangezien er nog steeds geen officieel besluit is dat het regeerakkoord uitvoert en voorziet in de opheffing van de POD Maatschappelijke Integratie.

Verzoeker merkt ook op dat bij de hervorming van Fedict, de federale overheidsdienst Budget & Beheer (hierna: de FOD Budget & Beheer) en de federale overheidsdienst Personeel & Organisatie (hierna: de FOD P&O) naar de federale overheidsdienst Beleid en Ondersteuning (hierna: de FOD BOSA) de bestaande mandaten zijn blijven doorlopen, hetgeen er volgens hem op wijst dat bij een eventuele toekomstige opheffing van de POD Maatschappelijke Integratie er geen enkel beletsel is om zijn mandaat verder te laten lopen.

Ten slotte wijst verzoeker ook erop dat hij een ruime ervaring heeft aangezien hij het mandaat van voorzitter reeds veertien jaar uitoefent. Hij is van oordeel dat zijn kennis en ervaring van de huidige structuur en werking van de POD Maatschappelijke Integratie bij een eventuele opheffing en omschakeling naar een nieuwe structuur nog nuttig kunnen worden aangewend. Dit is een reden te meer, aldus verzoeker, om zijn mandaat nog te verlengen met één jaar met ingang van 18 januari 2018.

12. De verwerende partij antwoordt dat de omstandigheid dat bij de hervorming van Fedict, de FOD Budget & Beheer en de FOD P&O naar de FOD BOSA de bestaande mandaten verder zijn blijven lopen, geen afbreuk doet aan de juistheid van de motivering van de bestreden beslissing. Vooreerst is de situatie voor elke te hervormen of op te heffen instelling anders. Bovendien maakt artikel 10, § 2, van het koninklijk besluit van 29 oktober 2001 een essentieel onderscheid tussen een voorzitter van een FOD en een voorzitter van een POD. De POD's werden van bij het begin als tijdelijke instellingen geconcipieerd. Uit een vergelijking met andere overheidsinstellingen, meer specifiek met een FOD, kan dan ook geen argument worden geput, al helemaal niet voor wat betreft de invulling van het voorzitterschap.

In casu betreft het de invulling van het voorzitterschap van de POD Maatschappelijke Integratie. Artikel 20, § 1, 2°, van het koninklijk besluit van 29 oktober 2001 bepaalt dat het mandaat van rechtswege eindigt wanneer de mandaathouder de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt. De beëindiging van

rechtswege van het mandaat is dus het principe en moet conform het legaliteitsbeginsel en de artikelen 10 en 11 van de Grondwet worden toegepast. De verlenging van het mandaat is de uitzondering op het voornoemde principe en uitzonderingen mogen slechts op restrictieve wijze worden geïnterpreteerd en ingevuld. Bij het nemen van een beslissing over een aanvraag om een mandaat te verlengen, beschikt de minister over een ruime beoordelingsbevoegdheid met dien verstande dat hij de uitzonderingsmaatregel van de verlenging slechts op restrictieve wijze mag invullen en geen manifeste beoordelingsfout mag begaan. Verzoeker heeft in januari 2018 de leeftijd van 65 jaar bereikt en zijn mandaat nam dus van rechtswege een einde. Omwille van de nakende opheffing van de POD Maatschappelijke Integratie heeft de bevoegde minister geoordeeld dat er geen uitzonderlijke redenen bestaan om de uitzondering van de verlenging van het mandaat toe te staan. Een verlenging zou haaks staan op het regeerakkoord en er was geen dwingende reden voorhanden om af te wijken van het principe van de beëindiging van het mandaat bij het bereiken van de leeftijd van 65 jaar. Er is hierbij geen sprake van enige manifeste beoordelingsvergissing. Dat de precieze datum van de opheffing van de POD Maatschappelijke Integratie nog niet is gekend, doet niets af aan het feit dat het regeerakkoord bestaat en door de regeringspartners op loyale wijze moet worden uitgevoerd en nagestreefd. Het regeerakkoord is wel degelijk een gegeven waarmee rekening mag worden gehouden.

De verwerende partij besluit dat er derhalve geen schending van de materiële motiveringsplicht voorhanden is.

13. In haar laatste memorie argumenteert de verwerende partij nog dat de omstandigheid dat er nog geen datum vaststaat voor de opheffing van de POD Maatschappelijke Integratie nog niet betekent dat dit niet zal gebeuren. De aanstelling van A.L. als waarnemend voorzitter is hiervan volgens de verwerende partij een duidelijke aanwijzing. Zij merkt ook nog op dat A.L. in een interview van 15 maart 2018 opnieuw heeft bevestigd dat er verder wordt gewerkt aan de opheffing van de POD Maatschappelijke Integratie.

In zoverre verzoeker aanvoert dat er bij het nemen van de bestreden beslissing geen rekening is gehouden met het argument dat zijn ervaring en kennis zouden kunnen bijdragen aan de transformatie van de POD Maatschappelijke Integratie naar een toekomstige structuur, benadrukt de verwerende partij dat de formelemotiveringsplicht niet inhoudt dat het bestuur ertoe gehouden is om alle door de partijen aangevoerde feitelijke en juridische elementen te beantwoorden. Wel moet blijken dat de argumentatie van de betrokkene bij de besluitvorming is betrokken en minstens impliciet moet kunnen worden afgeleid waarom de argumenten van de betrokkene niet werden aanvaard, hetgeen *in casu* ook het geval is.

Beoordeling

14. In de mate dat verzoeker in zijn laatste memorie argumenteert dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat rekening is gehouden met het argument dat zijn kennis en ervaring zouden kunnen bijdragen aan de transformatie van de POD Maatschappelijke Integratie naar een toekomstige structuur en uit niets blijkt waarom dit argument niet is aanvaard, voert hij de schending aan van de formelemotiveringsplicht.

Verzoeker geeft hiermee een nieuwe, bijkomende invulling aan het enige middel, waarin de schending van de materiëlemotiveringsplicht is aangevoerd. Aangevoerd in de laatste memorie is deze bijkomende invulling van het middel laattijdig en dienvolgens niet ontvankelijk.

15. De materiëlemotiveringsplicht, het vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen. De motieven moeten in het administratief dossier kunnen worden gevonden.

16. Artikel 10, § 2, van het koninklijk besluit van 29 oktober 2001 luidt:

“In afwijking van § 1, stelt de Koning, binnen een programmatorische federale overheidsdienst, de voorzitter aan, op voorstel van de betrokken minister en in voorkomend geval de betrokken Staatssecretaris, evenals de overige houders van een managementfunctie en dit eveneens op voorstel van de betrokken minister en in voorkomend geval de betrokken Staatssecretaris, na voordracht door de voorzitter. Zij worden aangesteld voor de duur van het bestaan van de programmatorische federale overheidsdienst en uiterlijk voor zes jaar.”

Artikel 20, § 1, 2°, en § 2, van het koninklijk besluit van 29 oktober 2001 bepaalt:

“§ 1. Het mandaat eindigt van rechtswege en zonder dat het aan de mandaathouder moet worden betekend:

[...]

2° wanneer de houder van de managementfunctie de leeftijd van 65 jaar bereikt;

[...]

§ 2. Als de houder van de managementfunctie de leeftijd van 65 jaar bereikt tijdens het mandaat, kan hij vragen zijn mandaat te verlengen tot het einde ervan, per maximale periode van een jaar. De organen bedoeld in artikel 9, § 1, tweede lid, en § 2, tweede lid, nemen een met reden omklede beslissing. De verlengingsaanvraag wordt ingediend minstens 6 maanden voor de datum van de 65e verjaardag of van het einde van de verlenging.”

17. Omdat verzoeker op 17 januari 2018 de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt, is van rechtswege een einde aan zijn mandaat gekomen, krachtens artikel 20, § 1, 2°, van het koninklijk besluit van 29 oktober 2001.

Met toepassing van artikel 20, § 2, van het koninklijk besluit van 29 oktober 2001 kan de houder van de managementfunctie echter vragen zijn mandaat te verlengen tot het einde ervan, per maximale periode van één jaar. Over een dergelijke aanvraag moet een met redenen omklede beslissing worden genomen.

Dit is ook wat verzoeker heeft gedaan. Hij heeft op 22 februari 2017 – meer dan zes maanden vóór de datum van zijn 65ste verjaardag en dus tijdig – aan de verwerende partij gevraagd om zijn mandaat te verlengen. Met de bestreden beslissing heeft de bevoegde minister verzoekers aanvraag geweigerd. Deze weigering wordt gemotiveerd door de omstandigheid dat in het regeerakkoord wordt bepaald dat de POD's, dus ook de POD Maatschappelijke Integratie, zullen worden opgeheven.

18. In het regeerakkoord van 10 oktober 2014 is bepaald dat de nieuwe structuur van de federale overheid minimaal moet inhouden, “het opheffen van de PODs”. Uit het administratief dossier blijkt echter nergens dat effectief en concreet in de opheffing van de POD Maatschappelijke Integratie is voorzien en al helemaal niet binnen de periode waarvoor verzoeker de verlenging van zijn mandaat kan krijgen. De verwerende partij erkent in haar memorie van antwoord en haar laatste memorie trouwens dat de precieze datum van de opheffing van de POD nog niet is gekend.

Dat het regeerakkoord bestaat en dus door de regeringspartners loyaal moet worden uitgevoerd en nagestreefd, zoals de verwerende partij in haar memorie van antwoord en haar laatste memorie betoogt, betekent nog niet dat het daarin opgenomen voornemen om de POD's op te heffen thans al aan uitvoering toe is. Een beslissing om een aanvraag om de verlenging van het mandaat van een voorzitter van een POD na het bereiken van de leeftijd van 65 jaar te weigeren kan dan ook bezwaarlijk worden gesteund op het argument dat die POD zal worden opgeheven.

19. Dit geldt *in casu* des te meer daar bij koninklijk besluit van 3 april 2015 verzoekers mandaat nog hernieuwd werd voor een periode van zes jaar met ingang van 1 mei 2015. Blijkbaar stond het regeerakkoord – dat dateert van 10 oktober 2014 – er toen niet aan in de weg dat deze hernieuwing plaatsvond. De weigering van de aanvraag om verzoekers mandaat na het bereiken van de leeftijd van 65 jaar te verlengen met één jaar op grond van het motief dat volgens

het regeerakkoord wordt voorzien in de opheffing van de POD Maatschappelijke Integratie, staat dan ook haaks op de eerdere hernieuwing van verzoekers mandaat bij het voornoemde koninklijk besluit van 3 april 2015.

20. De in het regeerakkoord opgenomen intentie om de POD Maatschappelijke Integratie op te heffen heeft trouwens blijkbaar niet verhinderd dat bij ministerieel besluit van 26 januari 2018 A.L. is aangewezen als voorzitter *ad interim* van de POD Maatschappelijke Integratie met ingang van 1 februari 2018, totdat de aanwervingsprocedure heeft geleid tot een aanstelling. Uit de motivering van dit benoemingsbesluit blijkt dat de verwerende partij het nodig acht dat in afwachting van de uitvoering van het regeerakkoord dat in de opheffing van de POD voorziet, de functie van voorzitter nog daadwerkelijk wordt ingevuld om het dagelijks beheer, het hiërarchisch gezag en de opvolging van de operationele activiteiten te verzekeren.

Bovendien is het mandaat van A.L. als houder van de managementfunctie N-1 ‘Directeur-generaal OCMW’ bij koninklijk besluit van 27 april 2018 hernieuwd voor een periode van zes jaar bij de POD Maatschappelijke Integratie met ingang van 1 mei 2018.

Hieruit blijkt dus dat de verwerende partij, ondanks het bestaan van het regeerakkoord, het opportuun acht dat de POD nog steeds over een voorzitter beschikt en dat ook andere mandaten bij de POD worden hernieuwd. Deze motivering staat lijnrecht tegenover de motivering van de bestreden beslissing, waarin net het tegendeel wordt aangegeven. Ook dit zijn elementen waaruit blijkt dat de in de bestreden beslissing opgenomen motivering bezwaarlijk als deugdelijk kan worden gezien.

21. Het enige middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van de minister van Middenstand, Zelfstandigen, KMO's, Landbouw en Maatschappelijke Integratie van 20 juli 2017 om geen gevolg te geven aan de vraag van Julien Van Geertsom om zijn mandaat van voorzitter van de programmatorische federale overheidsdienst Maatschappelijke Integratie, Armoedebestrijding en Sociale Economie na zijn 65ste verjaardag te verlengen.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 400 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 840 euro, die verschuldigd is aan de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 16 oktober 2018, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Bruno Seutin,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Geert Van Haegendoren